

C/2024/3114

6.5.2024

DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICIS HENSTILLING

af 8. december 2023

om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger

(ESRB/2023/13)

(C/2024/3114)

DET ALMINDELIGE RÅD FOR DET EUROPÆISKE UDVALG FOR SYSTEMISKE RISICI HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽¹⁾, særlig bilag IX,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici ⁽²⁾, særlig artikel 3 og artikel 16 til 18,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ⁽³⁾, særlig afsnit VII, kapitel 4, afdeling II,

under henvisning til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's afgørelse ESRB/2011/1 af 20. januar 2011 om vedtagelse af forretningsordenen for Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici ⁽⁴⁾, særlig artikel 18 til 20, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre effektivitet og konsekvent anvendelse af nationale makroprudentielle politiske foranstaltninger er det vigtigt, at den obligatoriske anerkendelse, som kræves i henhold til EU-lovgivningen, suppleres af frivillig gensidighed.
- (2) Reglerne for frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger, som er fastsat i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 ⁽⁵⁾, skal sikre, at alle eksponeringsbaserede makroprudentielle politiske foranstaltninger, der aktiveres i en medlemsstat, bliver modsvaret i de andre medlemsstater.
- (3) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 ⁽⁶⁾ henstiller, at den relevante aktiverende myndighed foreslår en maksimal væsentlighedstærskel, når den indsender en anmodning om gensidighed til Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), under hvilken en individuel udbyder af finansielle tjenesters eksponering over for den identificerede makroprudentielle risiko i den jurisdiktion, hvor den makroprudentielle foranstaltning anvendes af den aktiverende myndighed, anses som ikke-væsentlig. ESRB kan efter behov henstille, at en anden tærskelværdi anvendes.
- (4) Den 4. oktober 2023 underrettede Banco de Portugal, der fungerer som udpeget myndighed i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, ESRB om sin hensigt om at fastsætte en sektorspecifik systemisk buffer (sSyRB) på 4 % i henhold til direktivets artikel 133, stk. 9, for at forebygge og afbøde makroprudentielle eller systemiske risici i forbindelse med interne ratingbaserede detaileksponeringer over for fysiske personer sikret ved pant i beboelses-

⁽¹⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ EUT C 58 af 24.2.2011, s. 4.

⁽⁵⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2015/2 af 15. december 2015 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 97 af 12.3.2016, s. 9).

⁽⁶⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2017/4 af 20. oktober 2017 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle politiske foranstaltninger (EUT C 431 af 15.12.2017, s. 1).

ejendomme, for hvilke sikkerheden er beliggende i Portugal. Den påtænkte sSyRB-sats vil finde anvendelse på indenlandske kreditinstitutter, hvoraf nogle er datterselskaber af enheder, der er etableret i en anden EU-medlemsstat. Den 13. november udsendte ESRB Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2023/11, (*) hvori det anførte, at det anser foranstaltningen for at være berettiget, passende, forholdsmæssig og effektiv med hensyn til at imødegå de risici, som det skal målrettes mod.

- (5) SSyRB-satsen forventes at finde anvendelse fra den 1. oktober 2024 og forblive gældende i op til to år, eller indtil de pågældende risici viser sig eller forsvinder.
- (6) Den 4. oktober 2023 indgav Banco de Portugal også en anmodning til ESRB om at anbefale gensidig anerkendelse af ovennævnte makroprudentielle politiske foranstaltning i henhold til artikel 134, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU. Efter anmodningen om, at andre medlemsstater anvender gensidige foranstaltninger og for at forhindre virkeliggørelsen af negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regularbitrage, der kunne opstå, som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der bliver gældende i Portugal, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstilles at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2. ESRB's Almindelige Råd har også besluttet at anbefale en maksimal institutspecifik væsentlighedstærskel på 1 mia. EUR for at styre anvendelsen af *de minimis*-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.
- (7) Den 10. oktober 2023 meddelte Erhvervsministeriet, der fungerer som udpeget myndighed med henblik på artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, ESRB, at det havde til hensigt at fastsætte en sSyRB-sats på 7 % i overensstemmelse med direktivets artikel 133, stk. 9. Foranstaltningen vil finde anvendelse på alle indenlandske kreditinstitutter. Den vil finde anvendelse på alle typer eksponeringer, der er beliggende i Danmark, mod ikke-finansielle selskaber, der driver virksomhed inden for fast ejendom og udvikling af byggeprojekter, der er identificeret i overensstemmelse med den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Unionen (NACE), som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 (*).
- (8) Den 16. november 2023 udsendte ESRB Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici udtalelse ESRB/2023/12 (*), hvori det anførte, at det anser foranstaltningen for at være berettiget, passende, forholdsmæssig og effektiv med hensyn til at imødegå de risici, som det skal målrettes mod.
- (9) SSyRB-satsen forventes at finde anvendelse fra 30. juni 2024. Foranstaltningen vil blive taget op til revision af den udpegede myndighed med henblik på artikel 133 i direktiv 2013/36/EU senest to år efter, at den er anvendt første gang.
- (10) Den 10. oktober 2023 indgav Erhvervsministeriet også en anmodning til ESRB om at anbefale gensidig anerkendelse af ovennævnte makroprudentielle politiske foranstaltning i henhold til artikel 134, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU. Efter anmodningen om, at andre medlemsstater anvender gensidige foranstaltninger og for at forhindre virkeliggørelsen af negative grænseoverskridende virkninger i form af lækager og regularbitrage, der kunne opstå, som følge af gennemførelsen af de makroprudentielle politiske foranstaltninger, der bliver gældende i Danmark, har ESRB's Almindelige Råd besluttet at tilføje denne foranstaltning til listen over makroprudentielle politiske foranstaltninger, som det henstilles at modsvare i henhold til henstilling ESRB/2015/2. ESRB's Almindelige Råd har også besluttet at anbefale en maksimal institutspecifik væsentlighedstærskel på 200 mio. EUR for at styre anvendelsen af *de minimis*-princippet af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger.

- (11) Henstilling ESRB/2015/2 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

(*) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2023/11 af 13. november 2023 om Portugals meddelelse om sin hensigt om at fastsætte en systemisk buffersats i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU (endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder (EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1).

(*) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici udtalelse ESRB/2023/12 af 16. november 2023 vedrørende den danske underretning om fastsættelse eller genfastsættelse af en systemisk buffersats i henhold til artikel 133 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (endnu ikke offentliggjort i EUT).

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Ændringer

Henstilling ESRB/2015/2 ændres som følger:

1) Afdeling 1, delhenstilling C(1), affattes således:

- »1. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer de makroprudentielle politiske foranstaltninger, som andre relevante myndigheder har vedtaget, og som ESRB anbefaler modsvarer. Det henstilles, at følgende foranstaltninger, som beskrives nærmere i bilaget, modsvarer:

Belgien:

- en systemisk buffersats på 9 % for alle IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien, gældende indtil 31. marts 2024
- en systemisk buffersats på 6 % for alle IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien, gældende fra 1. april 2024

Tyskland:

- en systemisk buffersats på 2 % for i) alle IRB-eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland og ii) alle SA-baserede eksponeringer fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom til beboelse som omhandlet i artikel 125, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (*), som er beliggende i Tyskland.

Litauen

- en systemisk buffersats på 2 % for alle detaileksponeringer over for fysiske personer, der er hjemmehørende i Republikken Litauen, og for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom.

Luxembourg:

- retligt bindende grænser for belånbarhed for nye realkreditlån i beboelsesejendomme beliggende i Luxembourg med forskellige grænser for belånbarhed for forskellige kategorier af låntagere:
  - a) Grænsen for belånbarhed på 100 % for førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig
  - b) Grænsen for belånbarhed på 90 % for andre købere, dvs. ikke førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig Denne grænse gennemføres på en forholdsmæssig måde gennem en porteføljustering. Nærmere bestemt kan långivere udstede 15 % af porteføljen af nye realkreditlån til disse låntagere med en belåningsgrad på over 90 %, men under den maksimale belåningsgrad på 100 %
  - c) Grænsen for belånbarhed på 80 % for andre realkreditlån (herunder segmentet køb med henblik på udlejning).

Nederlandene:

- en gennemsnitlig minimumsrisikovægt anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Nederlandene, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav i forbindelse med deres porteføljer af eksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom beliggende i Nederlandene. For hver enkelt eksponeringspost, der er omfattet af foranstaltningen, tillægges den del af lånet, der ikke overstiger 55 % af markedsværdien af den ejendom, der tjener til at sikre lånet, en risikovægt på 12 %, og den resterende del af lånet vægtes med 45 %. Porteføljens gennemsnitlige minimumsrisikovægt er det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for de enkelte lån.

Norge:

- en systemisk buffersats på 4,5 %, som finder anvendelse på alle eksponeringer beliggende i Norge i henhold til artikel 133 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (**), som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (***) (EØS-aftalen) (herefter »kapitalkravsdirektivet, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022«), for alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge.
- en minimumsgrænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsejendomme beliggende i Norge i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til bestemmelserne i EØS-aftalen (herefter »kapitalkravsforordningen, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.
- en minimumsgrænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022, for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.

Sverige:

- En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosiddende i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv) i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.
- En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervs eksponeringer, som er sikret ved pant i erhvervsjendomme (ejendomme, der fysisk befinder sig i Sverige og ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter), og en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervs eksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse (lejlighedsejendomme, der fysisk er beliggende i Sverige, og som ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter, hvis antallet af boliger i ejendommen overstiger tre), anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.

Portugal:

- en sektorbestemt systemisk buffersats på 4 % for alle IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Portugal.

Danmark:

- en sektorspecifik systemisk buffersats på 7 % for alle typer eksponeringer, der er beliggende i Danmark, mod ikke-finansielle selskaber, der driver virksomhed inden for fast ejendom og udvikling af byggeprojekter, der er identificeret i overensstemmelse med den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Unionen (NACE), som fastsat i forordning (EF) nr. 1893/2006.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

(***) EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.«.

2) Bilaget erstattes af bilaget til denne henstilling.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 8. december 2023.

*Leder af ESRB's sekretariat,
på vegne af ESRB's Almindelige Råd*
Francesco MAZZAFERRO

BILAG

»BILAG

Belgien**En systemisk buffer for alle IRB-detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien.**I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Indtil 31. marts 2024 pålægger den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, en systemisk buffersats på 9 % for IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien (både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).
2. Fra 1. april 2024 pålægger den belgiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, en systemisk buffersats på 6 % for IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien (både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).

II. Gensidighed

3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den belgiske foranstaltning ved at anvende den på IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Belgien (som både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer). Alternativt kan foranstaltningen modsvares ved hjælp af følgende anvendelsesområde i COREP-indberetningen: IRB-detaileksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendom mod fysiske personer beliggende i Belgien (som både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).
4. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på for at styre den potentielle anvendelse af de minimis-princippet af de relevante myndigheder, som anvender gensidige foranstaltninger. Institutter kan undtages fra kravet om en systemisk buffer, så længe deres relevante sektoreksponeringer ikke overstiger 2 mia. EUR. Der kræves derfor kun gensidighed, når den institutspecifikke tærskel overskrides.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 2 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Tyskland**En systemisk buffersats på 2 % for i) alle IRB-eksponeringer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland og ii) alle SA-baserede eksponeringer fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom til beboelse som omhandlet i artikel 125, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som er beliggende i Tyskland.**I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den tyske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, pålægger en systemisk buffersats på 2 % på alle eksponeringer (dvs. detail- og ikke-detaileksponeringer) over for fysiske og juridiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland. Foranstaltningen finder anvendelse på i) kreditinstitutter, der er godkendt i Tyskland, og som anvender IRB-metoden til beregning af deres risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse beliggende i Tyskland, og ii) kreditinstitutter, der er godkendt i Tyskland og anvender SA-metoden til beregning af deres risikovægtede eksponeringsbeløb for eksponeringer, der er fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom til beboelse som omhandlet i artikel 125, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er beliggende i Tyskland.

II. Gensidighed

2. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den tyske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter.
3. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU.
4. Det henstilles, at de relevante myndigheder sikrer, at den gensidige foranstaltning finder anvendelse og overholdes fra 1. februar 2023.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger. Kreditinstitutter kan undtages fra kravet om en systemisk buffer, hvis deres relevante sektoreksponeringer ikke overstiger 10 mia. EUR. Der kræves derfor kun gensidighed, når den institutspecifikke tærskel overskrides.
6. De relevante myndigheder bør overvåge væsentligheden af eksponeringerne. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 10 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Litauen:

En systemisk buffersats på 2 % for alle detaileksponeringer over for fysiske personer, der er bosiddende i Republikken Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den litauiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, pålægger en systemisk buffersats på 2 % for alle detaileksponeringer over for fysiske personer i Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom.

II. Gensidighed

2. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den litauiske foranstaltning ved at anvende den på filialer i Litauen af indenlandsk godkendte banker og direkte grænseoverskridende eksponeringer over for fysiske personer i Litauen, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsesejendom. En betydelig del af de samlede realkreditpositioner indehaves af udenlandske bankfilialer, der opererer i Litauen, og derfor vil andre medlemsstaters gensidighed med hensyn til foranstaltningen bidrage til at skabe lige vilkår og sikre, at alle betydelige markedsdeltagere tager højde for den øgede risiko i forbindelse med fast ejendom til beboelse i Litauen og øge deres modstandsdygtighed.
3. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

4. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af de relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger. Institutter kan undtages fra kravet om en systemisk risikobuffer, hvis deres relevante sektoreksponeringer ikke overstiger 50 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 0,5 % af de relevante eksponeringer i den samlede kreditinstitutsektor i Litauen. Der kræves derfor kun gensidighed, når den institutspecifikke tærskel overskrides.
5. Begrundelse for en sådan tærskel:
  - a. Det er nødvendigt at minimere potentialet for fragmentering af lovgivningen, da den samme væsentlighedstærskel også vil gælde for kreditinstitutter, der er godkendt i Litauen.
  - b. Anvendelsen af en sådan væsentlighedstærskel vil bidrage til at sikre lige vilkår i den forstand, at institutter med eksponeringer af samme størrelse er omfattet af kravet om en systemisk risikobuffer.
  - c. Tærsklen er relevant for den finansielle stabilitet, da den videre udvikling i risikoen for beboelsesejendomme hovedsagelig vil afhænge af aktiviteten på boligmarkedet, som til dels afhænger af størrelsen af nye lån udstedt til boligkøb. Foranstaltningen bør derfor gælde for markedsdeltagere, der er aktive på dette marked, selv om deres realkreditlånporteføljer ikke er så store som de største långiveres porteføljer.
6. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 50 mio. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Luxembourg:

Retligt bindende grænser for belånbarhed for nye realkreditlån i beboelsesejendomme beliggende i Luxembourg med forskellige grænser for belånbarhed for forskellige kategorier af låntagere:

- a) Grænsen for belånbarhed på 100 % for førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig
- b) Grænsen for belånbarhed på 90 % for andre købere, dvs. ikke førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig Denne grænse gennemføres på en forholdsmæssig måde gennem en porteføljustering. Nærmere bestemt kan långivere udstede 15 % af porteføljen af nye realkreditlån til disse låntagere med en belåningsgrad på over 90 %, men under den maksimale belåningsgrad på 100 %
- c) Grænsen for belånbarhed på 80 % for andre realkreditlån (herunder segmentet køb med henblik på udlejning).

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. De luxembourgske myndigheder har aktiveret retligt bindende grænser for belånbarheden for nye realkreditlån i beboelsesejendomme beliggende i Luxembourg. I forlængelse af henstillingen fra Comité du Risque Systémique (komitéen for systemiske risici) ⁽¹⁾ har Commission de Surveillance du Secteur Financier (tilsynsrådet for den finansielle sektor) ⁽²⁾, der handler i samråd med Banque centrale du Luxembourg, aktiveret grænserne for belånbarheden, som er forskellige for tre kategorier af låntagere. Grænserne for belånbarheden for hver af de tre kategorier er som følger:
  - a) en grænse for belånbarhed på 100 % for førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig
  - b) en grænse for belånbarhed på 90 % for andre købere, dvs. ikke førstegangskøbere, der erhverver deres primære bolig. Denne grænse gennemføres på en forholdsmæssig måde gennem en porteføljustering. Nærmere bestemt kan långivere udstede 15 % af porteføljen af nye realkreditlån til disse låntagere med en belåningsgrad på over 90 %, men under den maksimale belåningsgrad på 100 %
  - c) En grænse for belånbarhed på 80 % for andre realkreditlån (herunder segmentet køb med henblik på udlejning).

⁽¹⁾ Recommandation du comité du risque systémique du 9 novembre 2020 relative aux crédits portant sur des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg (CRS/2020/005).

⁽²⁾ CSSF Regulation N.20-08 du 3 décembre 2020 fixant des conditions pour l'octroi de crédits relatifs à des biens immobiliers à usage résidentiel situés sur le territoire du Luxembourg.

2. Belånbarheden er forholdet mellem summen af alle lån eller rater af lån med sikkerhed i en beboelsejendom på det tidspunkt, hvor lånet ydes, og værdien af ejendommen på samme tidspunkt.
3. Grænserne for belånbarheden gælder uafhængigt af typen af ejerskab (f.eks. fuldt ejerskab, brugsret, udelukkende ejerskab).
4. Foranstaltningen gælder for enhver privat låntager, der optager et realkreditlån til køb af en beboelsejendom i Luxembourg til ikke-kommercielle formål. Foranstaltningen finder også anvendelse, hvis låntageren anvender en retlig ramme som et ejendomsinvesteringsselskab til at gennemføre denne transaktion og hvor der er tale om fælles ansøgninger. »Beboelsejendomme« omfatter byggegrunde, uanset om bygge- og anlægsarbejdet finder sted umiddelbart efter købet eller flere år efter. Foranstaltningen finder også anvendelse, hvis et lån ydes til en låntager til køb af en ejendom med en langfristet leasingkontrakt. Ejendommen kan være til ejerens brug eller til udlejning.

II. Gensidighed

5. Det henstilles, at de medlemsstater, hvis kreditinstitutter, forsikringsselskaber og professionelle, der udøver udlånsaktiviteter (realkreditudbydere), har relevante væsentlige luxembourgske krediteksponeringer i form af direkte grænseoverskridende kredit, modsvarer den luxembourgske foranstaltning i deres jurisdiktion. Hvis den samme foranstaltning ikke er tilgængelig i deres jurisdiktion for alle relevante grænseoverskridende eksponeringer, bør de relevante myndigheder anvende tilgængelige foranstaltninger, hvis virkning bedst modsvarer den aktiverede makroprudentielle politiske foranstaltning.
6. Medlemsstaterne bør underrette ESRB om, hvorvidt de har modsvaret de luxembourgske foranstaltninger eller har anvendt *de minimis*-undtagelser i overensstemmelse med henstilling D i henstilling ESRB/2015/2. Underretningen bør indsendes senest en måned efter vedtagelsen af den modsvarende foranstaltning under anvendelse af den skabelon, der er offentliggjort på ESRB's websted. ESRB offentliggør underretningerne på ESRB's websted og oplyser derved offentligheden om de nationale gensidige afgørelser. Publikationen omfatter eventuelle undtagelser, der er indført af de medlemsstater, der anvender gensidige foranstaltninger, og deres forpligtelse til at overvåge lækager og om nødvendigt handle.
7. Det henstilles, at medlemsstaterne modsvarer en foranstaltning senest tre måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningen suppleres af to væsentlighedstærskler for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af medlemsstater, som træffer modsvarende foranstaltninger: en landespecifik væsentlighedstærskel og en institutspecifik væsentlighedstærskel. Den landespecifikke væsentlighedstærskel for de samlede grænseoverskridende realkreditlån til Luxembourg er på 350 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 1 % af det samlede indenlandske marked for realkreditlån i december 2020. Den institutspecifikke væsentlighedstærskel for de samlede grænseoverskridende realkreditlån til Luxembourg er på 35 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 0,1 % af det samlede indenlandske marked for realkreditlån i Luxembourg i december 2020. Der anmodes kun om gensidighed, når både den landespecifikke tærskel og den institutspecifikke tærskel overskrides.

Nederlandene:

En gennemsnitlig minimumsrisikovægt anvendt af kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden i forbindelse med deres porteføljer af eksponeringer over for fysiske personer, for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsejendom beliggende i Nederlandene. For hver enkelt eksponeringspost, der er omfattet af foranstaltningen, tillægges den del af lånet, der ikke overstiger 55 % af markedsværdien af den ejendom, der tjener til at sikre lånet, en risikovægt på 12 %, og den resterende del af lånet vægtes med 45 %. Porteføljens gennemsnitlige minimumsrisikovægt er det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for de enkelte lån.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den nederlandske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. vi), i forordning (EU) nr. 575/2013, pålægger en gennemsnitlig minimumsrisikovægt for IRB-kreditinstitutters portefølje af eksponeringer over for fysiske personer, og for hvilke der er stillet sikkerhed i beboelsejendom beliggende i Nederlandene. Lån, der er omfattet af den nationale realkreditgarantiordning, er undtaget fra foranstaltningen.

2. Den gennemsnitlige minimumsrisikovægt beregnes på følgende måde:
  - a) For hver enkelt eksponeringspost, der er omfattet af foranstaltningen, tillægges den del af lånet, der ikke overstiger 55 % af markedsværdien af den ejendom, der tjener til at sikre lånet, en risikovægt på 12 %, og den resterende del af lånet vægtes med 45 %. Det belåningsforhold, der skal anvendes til denne beregning, bør fastsættes i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - b) Porteføljens gennemsnitlige minimumsrisikovægt er det eksponeringsvægtede gennemsnit af risikovægtene for de enkelte lån, beregnet som beskrevet ovenfor. Individuelle lån, der er undtaget fra foranstaltningen, tages ikke i betragtning ved beregningen af den gennemsnitlige minimumsrisikovægt.
3. Denne foranstaltning erstatter ikke de eksisterende kapitalkrav, der er fastsat i og følger af forordning (EU) nr. 575/2013. De banker, som foranstaltningen finder anvendelse på, skal beregne den gennemsnitlige risikovægt for den del af realkreditporteføljen, der er omfattet af denne foranstaltning, på grundlag af både de regelmæssigt gældende bestemmelser i forordning (EU) nr. 575/2013 og den metode, der er fastsat i foranstaltningen. Ved beregningen af deres kapitalkrav skal de efterfølgende anvende den højeste af de to gennemsnitlige risikovægte.

II. Gensidighed

4. Det henstilles, at de relevante myndigheder træffer en foranstaltning, der modsvarer den nederlandske foranstaltning ved at anvende den på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har eksponeringer over for fysiske personer med sikkerhed i beboelsejendomme beliggende i Nederlandene, da deres banksektor gennem deres filialer direkte eller indirekte kan blive eksponeret for den systemiske risiko på det nederlandske boligmarked.
5. I overensstemmelse med delhenstilling C(2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender den samme foranstaltning som den, der er blevet gennemført i Nederlandene af den aktiverende myndighed, inden for den tidsfrist, der er angivet i delhenstilling C(3).
6. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV i direktiv 2013/36/EU. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager den tilsvarende foranstaltning senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende*.

III. Væsentlighedstærskel

7. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel for at styre den potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet af de relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger. Institutter kan undtages fra den gennemsnitlige minimumsrisikovægt for IRB-kreditinstitutternes portefølje af eksponeringer over for fysiske personer sikret ved pant i beboelsejendom beliggende i Nederlandene, hvis denne værdi ikke overstiger 5 mia. EUR. Lån, der er omfattet af den nationale realkreditgarantiordning, medregnes ikke i forhold til væsentlighedstærsklen.
8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 5 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel.

Norge:

- En systemisk buffersats på 4,5 % for eksponeringer beliggende i Norge anvendt i henhold til artikel 133 i direktiv 2013/36/EU, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS-aftalen) (herefter »kapitalkravsdirektivet, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge.
- En nedre grænse på 20 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod beboelsesejendomme beliggende i Norge anvendt i henhold til artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022 i henhold til bestemmelserne i EØS-aftalen (herefter »kapitalkravsforordningen, som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022«), for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.
- En nedre grænse på 35 % for (eksponeringsvægtede) gennemsnitlige risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge anvendt i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som er gældende for og i Norge fra 31. december 2022, for kreditinstitutter, der er godkendt i Norge, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav.

I. Beskrivelse af foranstaltningerne

1. Finansdepartementet (det norske finansministerium) indførte med virkning fra 31. december 2020 tre makroprudentielle foranstaltninger: i) en systemisk buffer for eksponeringer beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsdirektivets artikel 133 som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022, ii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod fast ejendom til beboelse beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), og iii) en nedre grænse for risikovægte for eksponeringer mod erhvervsjendomme beliggende i Norge i henhold til kapitalkravsforordningens artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), som finder anvendelse på og i Norge fra 31. december 2022.
2. Den systemiske buffersats er fastsat til 4,5 % og finder anvendelse på indenlandske eksponeringer i alle kreditinstitutter, der er godkendt i Norge. For kreditinstitutter, der ikke anvender den interne avancerede metode, fastsættes den systemiske buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer, dog til 3 % indtil 30. december 2023. Derefter fastsættes den systemiske buffersats, der finder anvendelse på indenlandske eksponeringer til 4,5 %.
3. Den nedre risikovægt for beboelsesejendomme er en institutspecifik gennemsnitlig nedre risikovægt for eksponeringer mod beboelsesejendomme i Norge, som gælder for kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden. Den nedre risikovægt for fast ejendom vedrører den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i beboelsesejendomsporteføljen. Norske eksponeringer mod beboelsesejendomme bør forstås som detaileksponeringer med sikkerhed i fast ejendom i Norge.
4. Den nedre risikovægt for erhvervsjendomme er en institutspecifik gennemsnitlig nedre risikovægt for eksponeringer mod erhvervsjendomme i Norge, som gælder for kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden. Den nedre risikovægt for fast ejendom vedrører den eksponeringsvægtede gennemsnitlige risikovægt i erhvervsjendomsporteføljen. Norske eksponeringer mod erhvervsjendomme bør forstås som erhvervseksponeringer med sikkerhed i fast ejendom i Norge.

II. Gensidighed

- 5a. Det henstilles, at de relevante myndigheder træffer foranstaltninger, som modsvarer de norske foranstaltninger for eksponeringer beliggende i Norge i overensstemmelse med henholdsvis artikel 134, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU og artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den systemiske buffersats senest 18 måneder efter offentliggørelsen af Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2021/3⁽²⁾ i *Den Europæiske Unions Tidende*. De nedre grænser for risikovægtene for eksponeringer mod beboelsesejendomme og erhvervsjendomme i Norge bør modsvares inden for standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽²⁾ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici henstilling ESRB/2021/3 af 30. april 2021 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 222 af 11.6.2021, s. 1).

- 5b. Da nedsættelsen af væsentlighedstærsklen som omhandlet i henstilling ESRB/2023/1 fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (*) kan kræve, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der modsvarer den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2023/1 i Den *Europæiske Unions Tidende* for gennemførelsen af gensidige foranstaltninger anvendelse.
6. Kan de samme makroprudentielle politiske foranstaltninger ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land i overensstemmelse med delhenstilling C(2), henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender makroprudentielle politiske foranstaltninger i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer de ovenfor beskrevne foranstaltninger. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager tilsvarende foranstaltninger for gensidig anerkendelse af de gennemsnitlige nedre risikovægte for eksponeringer i beboelses- og erhvervsejendomme inden for 12 måneder og for gensidig anerkendelse af den systemiske buffersats inden for 18 måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2021/3 i Den *Europæiske Unions Tidende*. I det omfang nedsættelsen af væsentlighedstærsklen kræver, at en relevant myndighed vedtager en ny national gensidig foranstaltning som omhandlet i dette afsnit eller ændrer eksisterende nationale foranstaltninger, der modsvarer den norske systemiske bufferforanstaltning, finder standardovergangsperioden på tre måneder efter offentliggørelsen af henstilling ESRB/2023/1 i Den *Europæiske Unions Tidende* med henblik på gennemførelse af gensidige foranstaltninger anvendelse.

[7. Stk. 7 blev ophævet ved henstilling ESRB/2023/1.]

III. Væsentlighedstærskel

8. Foranstaltningerne suppleres af institutspecifikke væsentlighedstærskler baseret på eksponeringer i Norge for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger som følger:
- for den systemiske buffer fastsættes væsentlighedstærsklen til et risikovægtet eksponeringsbeløb på 5 mia. NOK, hvilket svarer til ca. 0,16 % af de samlede risikovægtede eksponeringer for kreditinstitutter, der indberetter i Norge.
  - for den nedre risikovægt for beboelsejendomme fastsættes væsentlighedstærsklen til et bruttoudlån på 32,3 mia. NOK, svarende til ca. 1 % af bruttoudlån med sikkerhed i beboelsejendomme til norske kunder
  - for den nedre risikovægt for erhvervsejendomme fastsættes væsentlighedstærsklen til et bruttoudlån på 7,6 mia. NOK, svarende til ca. 1 % af bruttoudlån med sikkerhed i erhvervsejendomme til norske kunder
9. I henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den omhandlede medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter med ikke-væsentlige eksponeringer i Norge. Eksponeringer anses som ikke-væsentlige, hvis de ligger under de institutspecifikke væsentlighedstærskler, der er fastsat i stk. 8 ovenfor. Ved anvendelsen af væsentlighedstærsklerne bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender de norske foranstaltninger på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklerne i stk. 8 ovenfor overskrides.
10. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør de i stk. 8 ovenfor fastsatte væsentlighedstærskler de anbefalede maksimale tærskelværdier. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende de anbefalede tærskler, fastsætte lavere tærskler for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvarer foranstaltningerne uden nogen væsentlighedstærskel.
11. Findes der ingen godkendte kreditinstitutter i medlemsstaterne, der har væsentlige eksponeringer i Norge, kan de relevante myndigheder i de omhandlede medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvarer de norske foranstaltninger. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer de norske foranstaltninger, hvis et kreditinstitut overskrider de pågældende væsentlighedstærskler.

(*) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling ESRB/2023/1 af 06. marts 2023 om ændring af henstilling ESRB/2015/2 om vurderingen af grænseoverskridende virkninger af og frivillig gensidighed vedrørende makroprudentielle foranstaltninger (EUT C 158 af 4.5.2023, s. 1).

Sverige

- En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosiddende i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom, anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv) i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.
- En kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervseksponeringer, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme (ejendomme, der fysisk befinder sig i Sverige og ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter), og en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, der anvendes på porteføljen af erhvervseksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse (lejlighedsejendomme, der fysisk er beliggende i Sverige, og som ejes kommercielt med henblik på at generere lejeindtægter, hvis antallet af boliger i ejendommen overstiger tre), anvendt i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 på kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav.

I. Beskrivelse af foranstaltningerne

1. Den svenske foranstaltning, som anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013 og pålægges kreditinstitutter, som er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden, består af en kreditinstitutspecifik minimumsgrænse på 25 % for det eksponeringsvægtede gennemsnit af de risikovægte, som anvendes på porteføljen af detaileksponeringer mod låntagere bosat i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 154 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi.
2. Den svenske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 458, stk. 2, litra d), nr. iv), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som pålægges kreditinstitutter, der er godkendt i Sverige, og som anvender IRB-metoden, består af en eksponeringsvægtet kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 35 % for visse erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme, og en eksponeringsvægtet kreditinstitutspecifik minimumsgrænse (nedre grænse) på 25 % for visse erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse. Det eksponeringsvægtede gennemsnit er gennemsnittet af risikovægtene for de individuelle eksponeringer beregnet i overensstemmelse med artikel 153 i forordning (EU) nr. 575/2013, vægtet efter den relevante eksponeringsværdi. Denne foranstaltning omfatter ikke erhvervseksponeringer, som er sikret ved: i) landbrugsejendomme, ii) ejendomme, der ejes direkte af kommuner, stater eller regioner, iii) ejendomme, hvor mere end 50 % af ejendommen anvendes til egen virksomhed, og iv) flerfamilieejendomme, hvor formålet med ejendommen ikke er kommercielt (f.eks. boligforeninger, der ejes af beboerne, og hvor formålet med ejendommen ikke er kommercielt), eller hvor antallet af boliger er mindre end fire.

II. Gensidighed

3. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer den svenske foranstaltning ved at anvende den på de filialer af indenlandsk godkendte kreditinstitutter, som er beliggende i Sverige, og som anvender IRB-metoden til beregning af de lovpligtige kapitalkrav. I overensstemmelse med artikel 458, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013 henstilles det, at de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater modsvarer de svenske foranstaltninger ved at anvende dem på indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden til beregning af lovpligtige kapitalkrav, og som har detaileksponeringer mod låntagere, der er bosiddende i Sverige, som er sikret ved pant i fast ejendom og/eller erhvervseksponeringer i Sverige, som er sikret ved pant i erhvervsejendomme eller beboelsesejendomme. I overensstemmelse med delhenstilling C (2) henstilles det, at de relevante myndigheder anvender de samme foranstaltninger som dem, der er blevet gennemført i Sverige af den aktiverende myndighed senest tre måneder efter offentliggørelsen af den tilsvarende henstilling i Den Europæiske Unions Tidende⁽⁷⁾.

⁽⁷⁾ Jf. henstilling ESRB/2019/1 vedrørende den makroprudentielle politiske foranstaltning, der blev aktiveret den 31. december 2018.

4. Kan de samme makroprudentielle politiske foranstaltninger ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer de ovenfor beskrevne foranstaltninger. Det henstilles, at de relevante myndigheder vedtager de tilsvarende foranstaltninger senest fire måneder efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁶⁾.

III. Væsentlighedstærskel

5. Foranstaltningerne suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel på 5 mia. SEK for hver enkelt af de foranstaltninger, der er beskrevet i henholdsvis stk. 1 og 2, for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med, at de træffer gensidige foranstaltninger.
6. I henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 kan de relevante myndigheder i den pågældende medlemsstat undtage individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, og som har eksponeringer under væsentlighedstærsklen på 5 mia. SEK for de foranstaltninger, der er beskrevet i henholdsvis stk. 1 og 2. Ved anvendelse af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de anvender de svenske foranstaltninger på tidligere undtagne individuelle indenlandsk godkendte kreditinstitutter, hvis væsentlighedstærsklen på 5 mia. SEK overskrides for den pågældende foranstaltning.
7. Hvis ingen indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, har detaileksponeringer som beskrevet i stk. 1, på over 5 mia. SEK gennem filialer beliggende i Sverige og/eller direkte grænseoverskridende aktiviteter, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare foranstaltningen. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer foranstaltningen beskrevet i stk. 1, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 5 mia. SEK.
8. Hvis ingen indenlandsk godkendte kreditinstitutter, der anvender IRB-metoden, har erhvervseksponeringer som beskrevet i stk. 2, på over 5 mia. SEK gennem filialer beliggende i Sverige og/eller direkte grænseoverskridende aktiviteter, kan de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater i henhold til afsnit 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare foranstaltningen. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer foranstaltningen beskrevet i stk. 2, hvis et kreditinstitut, der anvender IRB-metoden, overskrider tærsklen på 5 mia. SEK.
9. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 5 mia. SEK det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningerne uden nogen væsentlighedstærskel.

Portugal

En sektorbestemt systemisk buffersats på 4 % for alle IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Portugal.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den portugisiske foranstaltning, der anvendes i overensstemmelse med artikel 133 i direktiv 2013/36/EU og på det højeste konsolideringsniveau, aktiverer en ny sSyRB-sats på 4 % for IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Portugal (både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).
2. Foranstaltningen har til formål at øge modstandsdygtigheden over for akkumulerede sårbarheder i realkreditlånene i en potentiel konjunkturedgang og/eller over for en uventet betydelig korrektion af boligpriserne.

⁽⁶⁾ Jf. henstilling ESRB/2019/1 vedrørende den makroprudentielle politiske foranstaltning, der blev aktiveret den 31. december 2018.

II. Gensidighed

3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den portugisiske foranstaltning ved at anvende den på IRB-detaileksponeringer mod fysiske personer med sikkerhed i fast ejendom til beboelse, for hvilke sikkerheden er beliggende i Portugal (som både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer). Alternativt kan foranstaltningen modsvares ved hjælp af følgende anvendelsesområde i COREP-indberetningen: IRB-detaileksponeringer sikret ved pant i beboelsejendom mod fysiske personer beliggende i Portugal (som både ikke-misligholdte og misligholdte eksponeringer).
4. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer den ovenfor beskrevne foranstaltning, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU.
5. Efter anmodning fra Banco de Portugal anbefales det, at de relevante myndigheder modsvarer den portugisiske foranstaltning ved at anvende den på det højeste konsolideringsniveau.
6. Det henstilles, at de relevante myndigheder, som træffer modsvarende foranstaltninger, sikrer, at den gensidige foranstaltning finder anvendelse og overholdes fra 1. oktober 2024.

III. Væsentlighedstærskel

7. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel baseret på eksponeringer i Portugal for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger: Kreditinstitutter kan undtages fra kravet om en sektorbestemt systemisk buffersats, så længe deres relevante sektorspecifikke eksponeringer ikke overstiger 1 mia. EUR, hvilket svarer til ca. 1 % af beholdningen af kreditter til boligkøb i Portugal.
8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 1 mia. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel. Vedfastsættelsen af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder tage hensyn til den enkelte udbyders eksponering for den identificerede makroprudentielle risiko i Portugal og vurdere, om den kan betragtes som immateriel.
9. Findes der ingen godkendte kreditinstitutter i medlemsstaterne, der har væsentlige eksponeringer i Portugal, kan de relevante myndigheder i de omhandlede medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare de portugisiske foranstaltninger. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer de portugisiske foranstaltninger, hvis et kreditinstitut overskrider de pågældende væsentlighedstærskler.

Danmark

En sektorspecifik systemisk buffersats på 7 % for alle typer eksponeringer, der er beliggende i Danmark, mod ikke-finansielle selskaber, der driver virksomhed inden for fast ejendom og udvikling af byggeprojekter, der er identificeret i overensstemmelse med den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Unionen, som fastsat i forordning (EF) nr. 1893/2006.

I. Beskrivelse af foranstaltningen

1. Den sektorspecifikke systemiske buffersats på 7 % vil finde anvendelse på alle indenlandske kreditinstitutter.

2. Den vil finde anvendelse på alle typer eksponeringer i Danmark mod ikke-finansielle selskaber, der opererer inden for fast ejendom, bortset fra almene boligforeninger og andelsboligforeninger og inden for udvikling af byggeprojekter. Debtors relevante økonomiske aktiviteter præciseres ved en henvisning til den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Unionen, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1893/2006 ⁽⁷⁾.

Foranstaltningen vil finde anvendelse på individuelt og konsolideret grundlag.

II. Gensidighed

3. Det henstilles, at de relevante myndigheder modsvarer den danske foranstaltning ved at anvende den på alle typer eksponeringer, der befinder sig i Danmark, mod ikke-finansielle selskaber, der udøver specifikke økonomiske aktiviteter, og som fastsættes som følger: »Ejendomsmæglervirksomhed« i henhold til NACE ⁽⁸⁾-kode »L«, bortset fra almene boligforeninger og andelsboligforeninger og »Udvikling af byggeprojekter« (41.1) i henhold til NACE-kode »F«.
4. Efter anmodningen fra Erhvervsministeriet henstilles de relevante myndigheder til at modsvare den danske foranstaltning ved at anvende den på individuelt og konsolideret grundlag.
5. Kan den samme makroprudentielle politiske foranstaltning ikke træffes i henhold til national ret i det pågældende land, henstilles det, at de relevante myndigheder, efter samråd med ESRB, anvender en makroprudentiel politisk foranstaltning i henhold til deres nationale ret, hvis virkning bedst modsvarer foranstaltningen, herunder vedtagelse af tilsynsforanstaltninger og -beføjelser, der er fastsat i afsnit VII, kapitel 2, afdeling IV, i direktiv 2013/36/EU.
6. Det henstilles, at de relevante myndigheder sikrer, at den gensidige foranstaltning finder anvendelse og overholdes fra 30. juni 2024.

III. Væsentlighedstærskel

7. Foranstaltningen suppleres af en institutspecifik væsentlighedstærskel baseret på eksponeringer i Danmark for at styre de relevante myndigheders potentielle anvendelse af *de minimis*-princippet i forbindelse med gensidige foranstaltninger: Kreditinstitutter kan undtages fra kravet om en sektorbestemt systemisk buffersats, så længe deres relevante sektorspecifikke eksponeringer ikke overstiger 200 mio. EUR, hvilket svarer til ca. 0,3 % af beholdningen af kreditter til boligkøb i Danmark.
8. I overensstemmelse med afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 udgør væsentlighedstærsklen på 200 mio. EUR det anbefalede maksimale tærskelniveau. De relevante myndigheder kan derfor, i stedet for at anvende den anbefalede tærskel, fastsætte en lavere tærskel for deres jurisdiktioner, hvor det er passende, eller modsvare foranstaltningen uden nogen væsentlighedstærskel. Ved fastsættelsen af væsentlighedstærsklen bør de relevante myndigheder tage hensyn til den enkelte udbyders eksponering for den identificerede makroprudentielle risiko i Danmark og vurdere, om den kan betragtes som immateriel.
9. Findes der ingen godkendte kreditinstitutter i medlemsstaterne, der har væsentlige eksponeringer i Danmark, kan de relevante myndigheder i de omhandlede medlemsstater i henhold til afdeling 2.2.1 i henstilling ESRB/2015/2 beslutte ikke at modsvare de danske foranstaltninger. I så fald bør de relevante myndigheder overvåge væsentligheden af eksponeringerne, og det henstilles, at de modsvarer de danske foranstaltninger, hvis et kreditinstitut overskrider de pågældende væsentlighedstærskler.«

⁽⁷⁾ De specifikke undergrupper af sektoreksponeringer, som den sektorspecifikke systemiske buffer vil finde anvendelse på, er fastsat på grundlag af EBA's retningslinjer for relevante undergrupper af sektoreksponeringer, hvorpå kompetente eller udpegede myndigheder kan anvende en systemisk buffer i overensstemmelse med artikel 133, stk. 5, litra f), i direktiv 2013/36/EU (EBA-GL-2020-13), som findes EBA's websted <https://www.eba.europa.eu>.

⁽⁸⁾ NACE Rev.2, Den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Det Europæiske Fællesskab, forordning (EF) nr. 1893/2006.